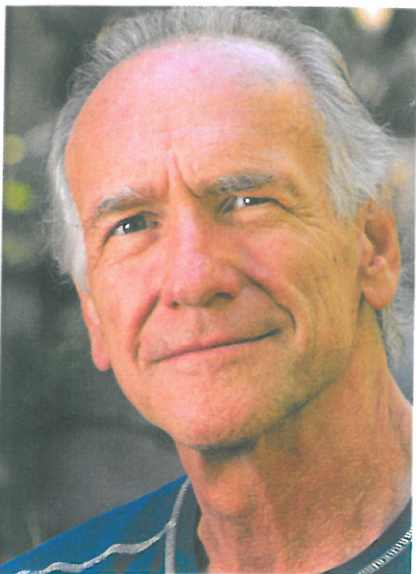

Tro ikke, erkend!

Vores udvikling fra ego til et liv i enhed, tillid og kærlighed er det centrale i den "uberørte" lære i Thomasevangeliet.

© Laughing Goat Studio

Mød den kendte spirituelle lærer Richard Moss, som først nu taler direkte om sin forkærlighed for disse Jesus-ord.

af Bo Heimann, forfatter og underviser

Richard Moss (f. 1947) var praktiserende læge, da han i 1977 oplevede en spontan opvågning, der for altid forandrede hans liv og hans forståelse af menneskets bevidsthed. Siden har han undervist i dyb selvudvikling verden over. Tre af hans bøger er udkommet på dansk. Se mere på www.richardmoss.com

Ordene blev skrevet på papyrus i det 2. århundrede efter Kristus. Sproget var koptisk. De læderindbundne papyrusruller blev skjult i det 4. århundrede af frygt for, at kirken skulle tilintetgøre dem. De blev først fundet i 1945-47 i Nag Hammadi i Egypten.

- Med disse tekster, hvoraf Thomasevangeliet er det centrale for mig, har vi altså uberørte tekster, der fremstår, som da de blev skjult for ca. 1600 år siden, siger Richard Moss og fortsætter:

- Med dem kan vi genrejse Jesu lære med fokus på gnosis, dvs. viden og erkendelse, så vi kan få hjælp til at blive mindre selvoptagede og mere venlige og hjælpsomme overfor andre.

Efter 30 år som underviser og lærer holdt Richard Moss i foråret 2015 for første gang et fire-dages retreat i USA med udgangspunkt i Thomasevangeliets 114 Jesus-ord (de såkaldte *logioner*). Nyt Aspekt mødte ham i november, da han holdt foredrag om dette emne i København.

Direkte belæringer

- Hvis du har haft dybe erkendelsesmæssige oplevelser, taler dette evange-

© Wikimedia Commons

De første ord i Thomasevangeliet lyder: "Dette er de hemmelige ord, som den levende Jesus talte, og som Didymos Judas Thomas skrev ned." Evangeliet rummer ingen handlinger, kun belæringer. Det er ikke en del af den autoriserede danske bibel.

lie direkte til dig. Det er korte, direkte belæringer, hvor Jesus peger på det helt centrale: at der er en bevidsthed forud for enhver selvidentitet. Han går så langt som til at sige, at vores køn jo også bare er "formdannelser" i den essentielle bevidsthed, forklarer Richard Moss.

Han peger på, at dette erkendelsesmæssige træk blev vasket ud af kirkens version af Jesu lære i de første århundreder.

- Vi kender det derimod fra zen, fra den hinduistiske advaita vedanta-skole og fra de buddhistiske dzogchen-belæringer; denne direkte pegning på vores essentielle bevidsthed, der går forud for alt andet. Men med Thomasevangeliet har vi de samme belæringer fra vores egen kristne tradition - det er fantastisk.

- Vores inderste natur og de kærlige handlinger, der kommer ud af den, har altså ikke noget at gøre med en speciel religiøs retning, siger Richard Moss.

Han peger bl.a. på logion 4, hvor det hedder: "Jesus sagde: Oldingen skal med sine dage ikke tøve med at spørge et lille barn på syv dage om livets sted."

- Livets sted er kendt af os alle, men vi taber kontakten til det. Det syv dage gamle barn er uden jeg-identitet. For barnet er dets hånd, moren, sengen og alle andre ting ét. Barnet er ganske enkelt. Det lever uden sindets konstruktioner, forklarer Richard Moss.

Denne ukunstlede bevidsthed er med andre ord "himmeriget", "som intet øje har set", "som intet øre har hørt", "som ingen hånd har rørt" og som "ikke er opstået i noget menneskehjerte", som det hedder i logion 17.

En rystende forvandling

Vejen dertil, eller rettere vejen tilbage dertil, er selviagttagelse: åben opmærksomhed - meditation og erkendelser omkring sit eget sinds bevægelser. Her er den kristne kirke dog ikke til megen hjælp. Moss mener, at kirken for længst er blevet intellektuel og uden det helt grundlæggende element af bevidsthedsmæssig udvikling.

- Hvad nu hvis Jesus ikke var "Guds eneste søn", men et oplyst menneske? Det ville betyde, at alle mennesker kan opnå store bevidsthedsmæssige erkendelser. Og at vi skulle tage hans belæringer som hjælp til forvandling, skaffe os vores egne erfaringer og ikke blot tro.

- Vi kan i så fald ikke forlade os på rationalitet alene. Vi må gå til dybt forvandlerende erkendelser med både hjerte og sanser. Men her er kirken ikke med, siger Moss.

Du vil blive rystet, siger Jesus i logion 2. Moss kommenterer:

- Ægte opvågningen er rystende! Når du oplever en given slip på sindets konstruktioner, dine ego-dynamikker, dine sædvanlige identifikationer med navn, køn, stilling og status; når du oplever, at fortidens traumer og frygten for fremtiden ikke længere styrer dig, så ... så er du i frit fald. Og det er meget, meget rystende.

- Menneskesønnen har som bekendt "intet sted at hvile sit hoved!" I logion 10 siger Jesus, at han har "kastet ild på verden", og det føles vitterlig sådan! Din identitet brænder op!, siger Richard Moss med erfaringer fra sin egen oplevelse.

Overgivelsen

I Det Ny Testamente er der ingen beretninger om Jesus fra hans 12. til 30. år. Hvad lavede han i de 18 år?

- Det kan man have mange ideer om. Uanset hvad man finder på, er jeg sikker på, at han har integreret sin opvågningen. Man er rystet ud af sig selv, og det virkelige arbejde er at rumme det. Det er svært at omfavne en så fundamental rystelse.

- Træningen er grundlæggende at bevidne - se, se, se - hvad der rejser sig i nu efter nu. Rumme og omfavne, uanset hvad det er. Hvad der efter den første rystelse begynder som små glimt af ren væren, udvider sig til noget mere varigt, og din identifikation skifter fra ego-dynamikker til bevidstheden selv, siger Richard Moss, der konstaterer, at egoet først og sidst er en illusion.

- Der er ikke noget "jeg", der har tanker. Ideen om et jeg kommer fra oplevelsen af tanker og følelser. Når Jesus taler om "menneskesønnen", mener

Mand eller kvinde?

Logion 22: Jesus sagde til dem: Når I gør de to til en, og når I gør det indvendige lig det udvendige og det udvendige lig det indvendige, og det foroven lig det fornedet, og når I gør det mandlige og det kvindelige til et og det samme, så det mandlige ikke er mandligt eller det kvindelige kvindeligt ..."

Richard Moss: Bag alt, selv vores identifikationer som mænd og kvinder, er vores essentielle natur. Jesus siger: "Du mener, du er en mand? OK! Men din essentielle bevidsthed er ikke - og vi er alle den bevidsthed." Bevidstheden selv er forud for enhver formdannelse, enhver identifikation, selv forud for vores køn.

Fattigdom

Logion 3: Jesus sagde: Når de, som leder jer, siger til jer: "Se! Riget er i himlen!", så må himlens fugle jo være forud for jer. Når de siger til jer: "Det er i havet!", så må fiskene jo være forud for jer. Nej, riget er i jeres indre og for jeres øjne. Når I kender jer selv, da skal I blive kendt, og I skal vide, at I er sønner af den levende fader. Men hvis I ikke kender jer selv, da er I i fattigdom, ja, I er fattigdommen.

Richard Moss: Vi kender til bevidsthedstilstanden, når det ydre og det indre er ét. Vi har oplevet et glimt af denne enhed. Jesus peger på den direkte erkendelse af enhedsbevidstheden, hvor subjekt og objekt er overskredet. Fattigdom er at være fanget i sindets konstruktioner om fortid, fremtid og frygt.

han dem, der har erkendt, at deres dybeste identitet ikke er deres ego.

- I logion 13 beder han disciplene om at beskrive ham. Thomas ender med at sige "Mester, min mund vil overhovedet ikke kunne sige, hvem du ligner". Og er det ikke fuldstændigt rigtigt? Bevidstheden kan ikke beskrives.

- Som det hedder i Tao Teh Ching: "Det tao, som kan benævnes, er ikke det egentlige tao". Det er ikke noget, vi kan "tro på", sådan som kirken hævder. Det er ikke noget, vi kan tænke os til. Det kræver, at vi gør os vores egne erfaringer.

Og resultatet er ifølge Richard Moss passionerede, engagerede og medfølelsedygtige mennesker.

- Jesus siger i logion 42 "Vær folk, der går forbi", dvs. identificér dig ikke med

dybe ego-dynamikker, lad dem gå forbi. Den grænseoverskridende oplevelse af ren bevidsthed adskiller os ikke, men knytter os tættere sammen, for der er kun én bevidsthed. Det er vores frygtssomme ego, der adskiller.

- Dybe erkendelser hos et menneske ses udadtil som medfølelse og hjælpsomhed. Jesus levede et liv i tjeneste og var for os alle den ultimative inspiration til at leve et liv med tillid til hinanden og kærlighed og omsorg for hinanden.

- I hverdagen er det lavpraktisk: Uden

egoets angst er vi nærværende, venlige, vi tilbyder vores tid og hjælp, og vi bærer ikke nag, siger Richard Moss. □

Bo Heimann er forfatter og underviser, tlf. 20 83 85 88, www.boheimann.com
Arrangementer med Richard Moss i Danmark: se www.quantumseminars.dk

Læs også *Bevidsthedens to mirakler* af Svend Trier i NA 4/98 eller via www.nytapekt.dk/jan2016g1

(Alle artiklens evangeliecitater er fra *Thomas-evangeliet - ved Søren Giversen*, Gyldendal 1990.)

Den grænseoverskridende oplevelse af ren bevidsthed adskiller os ikke, men knytter os tættere sammen, for der er kun én bevidsthed.

Begyndelsen og enden

Logion 18: Disciplene sagde til Jesus: "Sig os, hvorledes vores ende skal blive!" Jesus sagde: Har I da opdaget begyndelsen, for at I skal søge efter enden? For dér hvor begyndelsen er, dér skal enden blive. Salig er den, som vil stå i begyndelsen, og han skal kende enden, og han skal ikke smage døden.

Richard Moss: Begyndelsen er enden. For når vi begynder at erkende, at vi er bevidstheden selv, så er der ikke mere - bortset fra at rumme det, selvsagt. Dét er hårdt arbejde. Men der er ingen grund til at tænke på nogen ende, når først man har fattet begyndelsen.